

"Klasgenoot Kees Bregman, die na vijftig jaar per brief..."

Klasgenoot Kees Bregman, die me na vijftig jaar per brief mededeelde dat hij op onverklaarbare wijze nu een slordige 130 kilo zwaar was geworden, schoon aan de haak en last had van volgelopen, natte benen, die in het ziekenhuis werden leeg gepompt alsof het een ondergelopen kelder na een water ramp betrof. Emmers vuil water taptten zij af uit een ventielslang die onderhuids was in gebracht. Het brakke breekwater uit zijn lendenen vloeide traag af naar het Spaarne via een ingenieus afwaterings systeem. Is dat de reden dat hij nooit een vrouw heeft kunnen bekoren?

De leraar Nederlands, die voor de klas kauwde op lucifershoutjes, moderne zwavelstokken gedompeld in aluinzuur en fosfor, heette Kip. Zoals menig ge-frustreerde onderwijskracht meende ook hij zijn uil een valk te zijn. Als zijn naam in plaats van Kip nu nog adelaar was geweest zou er misschien nog een loodzware schrijfmachine naar hem zijn genoemd.

Goede raad verschaften mijn leraren mij nooit en met het uit 't hoofd leren van vijftig psalmen en gezangen van tenminste drie coupletten, waar ik de nodige moeite mee had, omdat ik niet uit een christelijke gezin kwam, komt niemand een steek verder, tenzij hij een zoveelste schisma wil bewerken. Ik heb echter nooit de ambitie gehad mijn 95 stelling en aan de deur van de school te nagelen, daar vond ik het allemaal veel te onbelangrijk voor. Het gezeur en geleuter van de aan de school verbonden moraaltheologen ging mijn ene oor in en het andere nog sneller weer uit, alsof een deeltjesversneller in mijn hersenen de nonsens vleugels gaf met de snelheid van het licht. Eigenlijk bracht ik de schooltijd grotendeels half slapend of mijmerend in de achterste bank door en zorgde ervoor voor alles een zes te halen. Mijn eindexamenlijst was een en al zessen parade tot grote woede van de directeur, die mij het liefst had laten zakken. Superieur grijnzend hoorde ik bij de diploma uitreiking zijn emotionele tirade aan ("dit is een jongen die wel kan, maar niet wil! Dit is een schande, die wij als directie niet zouden moeten laten passeren, maar wij kunnen niet anders! Hier staan wij! Wat moeten wij? Zo help me Godt Algemachtig!"), geen ogenblik van mijn stuk gebracht, hand in hand met Els D., die in een strak jurkje van zwart fluweel was gekleed.

"Ik herkende je totaal niet," zegt tijdens de reunie een gedistingeerde, vriendelijke dame met vele goudkleurige sieraden mij. Zelfs haar fonkelende brilleglazen zijn in een gouden montuur gevat. Het staat haar goed. De miskommunikatie is ook van mijn kant evident. Ik antwoord: "Dat is dan in ieder geval, om mee te beginnen (later zien we wel verder of niet) geheel en al wederzijds!" Ze bevalt mij wel. In tegenspraak met haar delikate verschijning zal zij even later een grote stationwagon met een snelheid en een alerte bedrevenheid keren en wenden die mij verbazen. De nog steeds ietwat exotische ogende Jolly van der L., eens de Sofia Loren van de klas, doch niet gezegend met al te veel intellect, is het aanzien nog steeds waard, maar voor hoe lang. Haar base dowse ogen vermoeden een vroege blindheid. De jaren blijken voor sommigen dubbel te hebben geteld. Nog even en de aanwezigen van het vrouwe lijk geslacht kunnen figureren in een onsmakelijke reclamespot voor incontinentie, lekkende Tenala dies, realiseer ik mij.

Nooit wisselde ik met een van de aanwezigen ooit meer dan drie zinnen. Een vrouw naast mij hoor ik tegen Ina over mij zeggen: "Hij was een stille jongen, die nooit wat zei. We hebben nooit geweten of hij eigenlijk wel kon praten. Hij had het niet zo leuk bij hem thuis. We hadden geen van allen een hoge pet van hem op."

Dat zal wel, schiet het door mij heen, maar niet voor Els D. Tegen haar heb ik zo verschrikkelijk veel gesproken tot ik uitgesproken en genezen was van alle bitterheid en geestelijke wonden. Zij maakte mij duidelijk dat Gods wegen duister waren en zelden aangenaam. Wie in een hogere macht gelooft zou zeggen: zij is niet voor niets op je pad gebracht. Ik daarentegen moet denken aan dat boek van C.S. Lewis "Surprised by Joy" of aan dat Engelse spreekwoord in een leerboekje: "Life is full of strange surprises."

© december 2016, fredvanderwal, BasicPublishing.nl